

Makahihinga tayo nang maluwa sa pagbasa ng sulat sa mga taga-Filipos, matapos ang matinding pagtuturo at pakikipagtalos ni Pablo sa naunang mga liham. Isa itong tunay na liham, mas personal, mas maunawain at magandang-loob. Sinulat ito ni Pablo mula sa kulungan, para sa pamayanang nagpakita sa kanya ng lubos na pagmamahal. Nagbabalita siya tungkol sa kanyang sarili at inaanyayahan silang mabuhay sa higit na pagkakaisa.

Dito niya isinulat ang kilalang-kilalang pangungusap: *Hangarin ninyo ang na kay Kristo Jesus.*

Tinanggap ni Pablo ang kanilang tulong, na nagpapatunay ng malaki niyang tiwala sa kanila. Sapagkat kadalasa'y tumatanggi siyang tumanggap ng pera at mas gusto niyang mabuhay mula sa kanyang pagtatrabaho kasabay ng kanyang pangangaral, upang hindi ito mapagkamalang pansariling kapakanan lamang.

Nakakulong si Pablo nang isulat niya ang liham na ito. Ngunit hindi natin tiyak kung sinulat ba niya ito sa Roma sa kanyang kulungan sa taong 62 (nang lumihap siya sa mga taga-Efeso at mga taga-Colosas), o sa bilangguan niya sa Efeso sa taong 56.

1 ¹ Liham nina Pablo at Timoteo, mga lingkod ni Kristo Jesus, sa lahat ng mga banal kay Kristo Jesus na nasa Filipos na kasama ng kanilang mga obispo at diakono.

² Sumainyo ang kagandahang-loob at kapayapaan galing sa Diyos na ating ama at kay Jesucristo.

³ Lagi akong nagpapasalamat sa Diyos sa pag-alaala sa inyo, ⁴ at lagi ko kayong ipinagdarasal nang may galak sa pagdarasal ko alang-alang sa inyong lahat, ⁵ sapagkat tinulungan ninyo ako sa pag-eebanghelyo mula sa unang araw hanggang ngayon. ⁶ Natitiyak ko ito: siyang nagsimula ng mabuting gawaing ito sa inyo ay magpapaganap nito hanggang sa araw ni Kristo Jesus. ⁷ Ito ang inaasahan ko para sa inyong lahat nang isama ko kayo sa aking puso; sa aking pagkabilanggo at pagtatanggol at pagpapatibay ng Ebanghelyo, kasali ko kayo sa pagpapalang itong ibinibigay sa akin.

• **1.1 Kasama ng kanilang mga obispo at diakono.** Nakita natin sa Mga Gawa kung paanong nagtatatag ng pamayanan ang mga apostol ng isang iglesya sa bawat lunsod na napagpahayagan na nila ng Ebanghelyo. Hindi sila umaalis hangga't hindi nila nabubuo ang Sanggunian ng mga Lider na tinatawag na mga Presbitero o Matatanda, ayon sa kaugalian ng mga Judio. Matapos ang ilang taon, lumilitaw sa mga ito ang mga obispo o mga tagapamahala: maaaring sila ang mga nangungunang kasapi sa Sanggunian ng mga Matatanda. Kaya hindi sila noon katulad ng mga obispo ngayon.

Ang mga diakono naman ang namamahala sa iba't ibang paglilingkod sa pamayanan. Maaaring mangahulugan ito ng pagmimisyon sa mga lugar na wala pang pamayanang nabubuo.

Kagandahang-loob at kapayapaan! "Kapayapaan!" ang bati ng mga Judio sa isa't isa, at "Magalak" naman ang sa mga Griyego. Ngayon, pamayanan ng mga Judio at mga Griyego ang kinakausap ni Pablo kayat gumagawa siya ng bagong pagbati para sa dalawa: "kagandahang-loob" na halos kasintunog ng "magalak" sa kanyang wika.

Ang Diyos na nagsimulang gumawa sa inyo nang mabuti ay magpapaganap nito (b. 6). Ganito ang pag-asa ni Pablo na nahahayag sa marami niyang sulat (tingnan 1 Cor 1:18).

Upang umunlad sa inyo ang pag-ibig nang may kaalaman at mabuting pasya (9). Alam ng sumasampalataya na hindi lunas sa lahat ng bagay ang pananampalataya. Sa gitna ng mga suliraning duma-

⁸ Alam ng Diyos na minamahal ko kayo ng pag-ibig ni Kristo Jesus. ⁹ Kaya ipinananalangin kong nawa'y lalong umunlad sa inyo ang pag-ibig nang may kaalaman at mabuting pasya.

¹⁰ Sa gayon ninyo malalaman kung ano ang tama upang sapitin ninyong malinis at walang-sala ang araw ni Kristo ¹¹ at magkaroon kayo ng ganap na bunga ng kabanalan sa pamamagitan ni Jesucristo para sa kapurihan ng Diyos.

Si Kristo ang aking buhay

• ¹² Gusto kong malaman ninyo, mga kapatid, na lalong umunlad ang Ebanghelyo dahil sa nangyari sa akin. ¹³ Sapagkat nalaman ng lahat sa palasyo at sa labas na ako'y nakabilanggo para kay Kristo. ¹⁴ Kaya pinatibay ng aking pagkabilanggo ang karamihan sa mga kapatid nating Kristiyano at lantaran na nilang ipinahahayag nang walang takot ang Salita.

rating sa araw-araw, tinatawag sila ng Diyos na makakita ng mga bagong daan. Upang lumago at umaklat, kailangan nating maglinay, makinig – ang tinatawag nating "pagsusuri ng buhay" – upang madiskubre ang positibo at negatibo sa nakakaharap natin sa araw-araw, sa ating pagtatrabaho, sa mga tungkulin natin sa lipunan at maging sa ating libangan. Kaya ipinagdarasal ni Pablo na magkaroon sila hindi lamang ng pagmamahal at pagbubukas-palad, kundi pati na ng liwanag at pagka-unawa.

• **12.** Nakikita natin ang kilalang apostol na napaliligiran ng mga taong naiinggit. Hindi lamang siya inuusig ng mga Judio, kundi sa loob mismo ng Iglesya, may mga "huwad na kapatid" na nagagalak na malamang nakakulong siya. Pagkakataon nila ito para sumikat. Maihahambing ang lahat ng ito sa kalagayan ng mga nakikibaka nang walang halong pag-iimbot, subalit napaliligiran ng iba na makasarili pa rin.

Mapatutunayan ang aking paghihintay sa hindi ko pagkalito (20). Isinusulat ni Pablo ang mga lining ito sa panahon ng kanyang pagkabilanggo. Hinahangad ni Pablo na ang kanyang paglilitis at pagharap sa hukuman ay makatulong sa pagpapahayag ng mensahe ni Kristo sa mga may kapangyarihan.

Para sa akin si Kristo ang buhay (21). Uso ngayon na bigyan-diin na dapat "unawain ng mga Kristiyano ang mundo" at maging "ganap na tao". Pero bahagi lamang ito ng katotohanan. Hindi taga-mundong ito ang mga Kristiyano. At sa oras na lumago sa kanila ang pag-ibig ng Diyos, mararamdaman nilang dayuhan sila

¹⁵ Oo nga't ipinahahayag si Kristo ng ilan dahil sa inggit at pagpapaligsahan, pero ang iba nama'y dahil sa mabuting kalooban. ¹⁶ Alam nga nitong huli na nalagay ako rito para ipagtanggol ang Ebanghelyo, at gumagawa sila dahil sa pag-ibig. ¹⁷ Hindi naman mabuti ang konsiyensya ng ibang nagpapahayag kay Kristo dahil sa kumpitensya: hangad nga nilang pagbigatin pa ang aking pagkabilanggo. ¹⁸ E, ano sa akin kung tapat ang ilan at ang iba nama'y hindi? Kahit papaano, ipinahahayag si Kristo, at ikina-gagalak ko ito.

¹⁹ Alam ko na ikabubuti ko ang lahat ng ito at maliligtas ako sa tulong ng inyong mga asal at ng pamamahala ng Espiritu ni Jesucristo. ²⁰ Inaasahan ko at pinaniniwalaang di ako kailanman mapapahiya; sa halip mananatili akong matapang at luluwalhatiin ko si Kristo sa pamamagitan ng aking sarili, sa buhay man o kamatayan, ngayon at kailanman.

²¹ Para sa akin, si Kristo ang buhay, at pakinabang ang kamatayan. ²² Ngunit habang nasa laman ako at buhay, nakikinabang ako sa aking trabaho. Kayat alin ang pipiliin ko? ²³ Nagsasalawahan ako: nais kong yumao at makasama si Kristo, sapagkat ito ang pinakamabuti. ²⁴ Ngunit kailangan pa ninyo ang aking pananatili sa laman. ²⁵ Kaya nakatitiyak akong mananatili at didito pa ako kasama ninyong lahat upang umunlad kayo at

magalak sa inyong pananampalataya. ²⁶ Sa gayon aapaw ang inyong Kristiyanong kasiyahan dahil sa akin, sa aking muling pagdalaw sa inyo.

Manatiling matatag sa pananampalataya

• ²⁷ Mamuhay nawa kayo nang karapat-dapat lamang sa Ebanghelyo ni Kristo. Kapag dumating ako, makita ko nawang nananatili kayong matibay. At habang malayo pa ako, marinig ko nawa ito. Ipaglaban ninyo ang paniniwala sa Ebanghelyo nang may iisang espiritu at puso. ²⁸ At huwag kayong matakot sa mga kalaban. Ang pagkakaisa ninyo ang magiging tiyak na tandang galing sa Diyos ang kanilang pagkapahamak at ang inyong pagkakaligtas. ²⁹ Sapagkat pinagkalooban niya kayo hindi lamang ng paniniwala kay Kristo kundi pagtitiis din alang-alang sa kanya ³⁰ sa iisang laban na binabata ko tulad ng nakita na ninyo at nababalitaan pa.

Maging mapagpakumbang tulad ni Jesus

2 • ¹ Kung puwede ko kayong pangaralan sa ngalan ni Kristo at makikinig kayo sa pagpapayo ng pag-ibig; kung magkasalo tayo sa iisang Espiritu at taglay ninyo ang kabaitan at habag, ² pasayahin ninyo ako. Magkasundo kayo sa iisang pag-ibig at hangarin ninyo ang

sa mundo sapagkat nag-ugat na sa kanila ang pananabik kay Kristo at sa Kawalang-hanggan.

Nananabik si Pablo na makita sila ngunit hindi niya gustong magtagal pa at makipagsalu-salo sa kanila. Ang talagang hangad niya ay ang makasama si Kristo sa kanyang kaluwalhatian: tingnan ang 2 Cor 4:16 at Fil 3:10.

Gusto kong makasama si Kristo (23). Kaisa tayo ni Kristo sa buhay na ito. At sa kamatayan, mas nagiging ganap ang pakikiisa sa kanya. Hindi ang araw ng muling pagkabuhay ang hinihintay ng mga kaibigan ni Kristo para makapiling si Kristo. Kaya mali ang nagsabi na tuluyan nang naglalaho ang tao sa oras ng kamatayan at mabubuhay lamang sa Muling Pagkabuhay. Tingnan din ang 2 Cor 5:8.

• ²⁷. *Magkaisa kayo at huwag kayong matakot* (28). Ito ang payo ni Pablo sa mga iglesyang nahaharap sa malakas na oposisyon. Lagi tayong sinisikap pagwatak-watakin ng mga umuusig para matanggal ang ilang kasapi na pinararatangan o pinababayaan ng sarili nilang mga kapatid.

• **2.1** Sa kabila ng kanilang kabutihang-loob at pananampalataya, hati pa rin ang mga taga-Filipos. Hindi pumapasok sa gulo si Pablo. Sa halip, kinakaup niya ang lahat at ibinibigay sa kanila ang lihim ng sama-samang pamumuhay-Kristiyano: kababaang-loob, ang di-paggawa ng anumang dahil sa *pagtatalo* o *kayabangan*.

Sa isang awit, na parang isa na ring pagpapahayag

iisang layunin. ³Huwag kayong padala sa pagtatalo o kayabangan, kundi maging mapagpakumbaba nawa ang bawat isa at pahalagahan ang iba nang higit pa kaysa sarili. ⁴Huwag hanapin ng isa't isa ang ikabubuti ng sarili lamang kundi ang ikabubuti rin ng iba. ⁵Tularan ninyo ang saloobin ni Kristo Jesus.

⁶Nasa katayuan siya ng Diyos kaya hindi niya inambisyonng makapantay ang Diyos

⁷Sa halip sinaid pa ang sarili sa pag-aanyo niyang alipin at sa pagiging tulad ng mga tao: natagpuan nga siyang kamukha ng tao.

⁸Nagpakababa siya at naging masunurin hanggang kamatayan, hanggang kamatayan sa krus.

⁹Dahil dito itinampok siya ng Diyos at binigyan ng Pangalang mataas pa sa alinmang pangalan

¹⁰*upang paluhod na sumamba ang lahat sa Pangalan ni Jesus sa kalangitan, sa lupa at sa kailaliman*

ng pananampalataya, iminumungkahi ni Pablo ang halimbawa ni Kristo: ang kanyang landas – Diyos na naging tao, mayaman na naging dukha, una na naging huli, panginoon na naging lingkod.

Nais ng Panginoong Jesus na maging isa sa mga pinakahamak, mga pinakahirap, pinakayagit. Ganito ang mga saloobin ni Jesus. At ganito rin dapat ang sa kanyang mga alagad, ang mga Kristiyano. Ang ating hangaring maging isa sa pinakahamak, makibahagi sa kanila, ang siyang batayan ng tunay na pamumuhay ayon sa ebanghelyo.

Dito tayo dapat maiba sa karamihan sa mga tao na personal na kagalingan ang inuuna sa lahat o mga ambisyong wari'y mabubuti naman pero winalang-halaga ni Kristo nang piliin niya ang kabilang daan.

Hindi niya inambisyonng makapantay ang Diyos: Inihahambing nito ang kasalanan ni Adan – kasalanan ng taong naiinggit sa Diyos. At ibinubunyag naman ang misteryo ng Anak ng Diyos na naging taong may kamatayan at binitiwang ang luwalhati ng Diyos bagamat maari naman niya itong kikipin kahit na sa kanyang pagiging tao. Dahil si Kristo ang magiging Bagong Tao na niluluwalhati ng Diyos at itinampok sa lahat, ang kanyang pagiging ganap na tulad natin, ang

¹¹*at ipahayag ng tanang dila na Panginoon si Kristo Jesus para sa kaluwalhatian ng Diyos Ama.*

• ¹²Kaya nga, mahal na mga kapatid na laging tumatalima sa akin noong kasama ninyo ako, higit pa kayong tumalima ngayong malayo ako, at ganapin ninyo ang inyong pagkaligtas nang may “takot at pangingingin.” ¹³Ang Diyos ang gumagawa sa inyo na naisin at gawin ang magbibigay-lugod sa kanya. ¹⁴Gawin ninyo ang lahat nang walang kulang at pagtutol, ¹⁵at sa gayon walang sala at walang bahid, upang maging mga anak kayo ng Diyos sa gitna ng isang buktot at di-tapat na lahi. Nagniningning kayo sa piling nilang parang tala sa sanlibutan, ¹⁶sa pangangalaga ninyo sa salitang pambuhay. At ipagmamalaki ko ito sa araw ni Kristo sapagkat hindi nasayang ang aking pagtakbo at pagpapagod. ¹⁷At kahit kailangang dumanak ang aking dugo bilang hain upang ipagdiwang ang inyong pananampalataya, nagagalak pa rin ako at natutuwing kasama ninyong

pagdanas ng mga paghihirap at limitasyon ay parang paghuhubad ng sarili.

Itinampok siya ng Diyos. Ang kababaang-loob at pagsunod na ito ni Kristo ang kundisyon ng kanyang kaluwalhatian. Binigyan siya ng Pangalan (ng Diyos), ibig sabihin'y talagang nilinaw ng Ama sa lahat na ang walang-hanggang Anak ng Diyos ay walang iba kundi si Jesus.

• ¹². *Ganapin ninyo ang inyong pagliligtas nang may takot at pangingingin.* Hindi ito nangangahulugan ng pagkatakot sa Diyos. Laging inaanyayahan ni Pablo ang kanyang mga mambabasa na magalak dahil wala na sa kanila ang *espirtu ng mga alipin* para matakot uli kundi ang *espirtu ng pagiging mga anak* (Rom 8:15).

Sa katunayan, katatapos pa lamang alalahanin ni Pablo ang sakripisyo ni Kristo at nabuo niya ang konklusyon ito: Totohanin ninyo ang inyong buhay (ito ang ibig sabihin ng *takot at pangingingin*: gaya ng pag-iingat ng isang may dala-dalang mamahaling bagay). Mamulat kayo na gumagawa mismo ang Diyos sa inyo sa pamamagitan ng mabubuting hangaring ito na dumaringat sa inyo. Mamuhay kayo sa presensya ng Panginoon.

lahat. ¹⁸At dapat din kayong magalak at matuwang kasama ko.

Mga sugo ni Pablo

• ¹⁹Umaasa ako sa Panginoong Jesus na agad kong masugo sa inyo si Timoteo upang maaliw ako ng inyong mga balita. ²⁰Wala nga akong maisugong katulad niya na tunay na mapagmalasakit sa inyo. ²¹Hinahanap nga ng lahat ang kani-kanilang kapakanan, at hindi ang kay Jesucristo. ²²Ngunit alam ninyo na subok siya at pinaglingkuran niya ang Ebanghelyong kasama ko, gaya ng anak kasama ng ama niya. ²³At siya ang inaasahan kong ipadala sa inyo sa oras na makita ko kung ano ang aking haharapin. ²⁴Subalit umaasa ako sa Panginoon na pupunta rin ako sa inyo sa lalong madaling panahon.

²⁵Minabuti kong papuntahin sa inyo ang ating kapatid na si Epaprodito, na kasama ko sa gawain at sa labanan, na isinugo ninyo sa akin para pangalagaan ako. ²⁶Sabik na sabik nga siya sa inyong lahat at nababalisa dahil sa nabalitaan ninyong pagkakasakit niya. ²⁷Nagkasakit nga siyang talaga at kamuntik nang mamatay; ngunit kinaawaan siya ng Diyos, at hindi lamang siya kundi ako man nang huwag maragdagan ang aking kalungkutan. ²⁸Kayat agad ko siyang pina-

pupunta sa inyo upang lumigaya kayo sa pagkakita uli sa kanya at hindi na ako mabalisa. ²⁹Kaya ipagdiwang ninyo nang maka-Kristiyano ang pag-uwi niya at tingalain sana ninyo ang mga taong katulad niya. ³⁰Alang-alang sa trabaho ni Kristo, isinuong niya sa panganib ang sariling buhay at nabingit siya sa kamatayan sa pagbibigay sa akin ng tulong na hindi ninyo maibigay.

Huwag mong balikan ang Batas ng Judio

3 ¹Bukod dito, mga kapatid, magalak kayo sa Panginoon.

• Hindi mabigat sa akin ang muling isulat sa inyo ang mga dating bagay, at kapaki-pakinabang naman ito sa inyo. ²Mag-ingat kayo sa mga aso, mag-ingat sa mga gumagawa ng masama, mag-ingat sa mga kumakatig sa pagtutuli. ³Nasa atin ang pagtutuli; tayo nga ang mga sumasambang taglay ang Espirito ng Diyos at ipinagkakapuri natin si Kristo sa halip na magmalaki dahil sa alinmang pantaong bagay.

⁴Mayroon din akong pantaong mga bagay na maipagmamalaki. Kung akala ng sinuman na mayroon siyang maipagmamalaki, lalo ako. ⁵Tinuli akong taga-Israel sa ikawalong araw; galing ako sa

mula sa hanay ng mga manggagawa o magsasaka na pinabayaan ng lahat ng pamayanan habang nabubuhay pa sila.

• **3.1** *Waring napuputol dito ang pahayag ni Pablo. Sinisimulan niya ang isang matinding argumento laban sa mga Judiong hilaw ang paniniwala kay Kristo. Patuloy lamang nilang inuulit-ulit na dapat munang maging tapat sa mga batas at kagugalian ng Lumang Tipan para maging mabuting Kristiyano.*

Mag-ingat sa mga aso...! (2). Sa mga Judio rin na nagyayabang sa pagiging bayang hinirang, ipinupukol ni Pablo ang mismong pag-insultong inilalana nila para sa mga di-Judio. Ang mga Judio ay tinatakan sa pagtutuli. Subalit pinagtatawanan nila ang mga nasa ibang relihiyon na naghihiwa sa kanilang katawan.

Sa pamamagitan ng sinasabi ni Pablo tungkol sa kanyang katapatan sa relihiyon ng mga Judio, may

• ¹⁹ Kadalasa'y mga personal na bagay ang tinatalakay ni Pablo sa katapusan ng kanyang mga sulat. Parang pinuputol muna niya rito ang paksa ng kanyang sulat; ganoon din sa 3:1. Sa bahaging ito, ibinabalita ni Pablo ang dalawa niyang pagbisita sa mga Kristiyano sa Filipos.

Alalay ni Pablo si Timoteo at ipinagkakatiwala niya rito ang iba't ibang misyon sa mga pamayanan. Parang walang gaanong kapangyarihan si Timoteo at madali siyang mapapahiya ng mga ayaw sa direksyon ni Pablo.

Tungkol naman kay Epaprodito, siya'y Kristiyanong taga-Filipos. Iniwan niya ang kanyang pamilya, ginastos ang sariling pera at hinarap ang mga panganib upang madalaw lamang si Pablo. Dapat isaalang-alang ng pamayanang Kristiyano ang mga miyembro nito na lubos na nagtatalaga ng sarili at salat sa pananalapi para tulungan ang mga ito. Minsan, ibinibigay ng Iglesya bilang mga halimbawa ang mga nakikibaka

tribu ng Benjamin, isang Hebreong nagmula sa mga Hebreo, at may malasakit sa Batas: Pariseo nga ako. ⁶Tunay na masigasig kong inusig ang Iglesya at wala akong kapintasan sa daan ng kabanalang nasa Batas.

⁷Ikinabuti ko man ang mga ito, itinuring ko pa ring sagabal ito at walang kabuluhan alang-alang kay Kristo. ⁸Itinuring kong walang kabuluhan ang lahat ng iba pa kung ihahambing sa kaalaman kay Kristo Jesus na aking Panginoon. Siya ang nagpabale-wala sa lahat at itinuring kong basura ang lahat, makamtan ko lamang si Kristo.

⁹Sa kanya nawa ako matagpuang taglay, hindi ang sariling kabanalang galing sa Batas, kundi ang nagmumula sa paniniwala ayon kay Kristo, na siyang kabanalang galing sa Diyos at bunga ng

paniniwala. ¹⁰Makilala ko nawa siya at ang kapangyarihan ng kanyang muling pagkabuhay at ang pakikiisa sa kanyang mga hirap; tularan ko nawa siya sa kanyang pagkamatay ¹¹at sa gayon masalubong ko ang pagkabuhay sa mga patay.

¹²Hindi ko inaakalang nakarating na ako. Tiyak na hindi pa ako nakarating o naging ganap, kaya tumatakbo ako upang kunin si Kristo, matapos niya akong kunin. ¹³Hindi ko inaakala, mga kapatid, na nakarating na ako; ngunit nililimot ko ang nasa likod ko at pinagsisikapang ang mga hinaharap; ¹⁴at tuma-takbo akong naghahanap ng gantimpala ng makalangit na pagtawag sa akin ng Diyos kay Kristo Jesus.

¹⁵Kapag mga tunay na ganap tayo, ito ang ating hahanapin. At kahit iba pa ang

nalalaman tayo tungkol sa kanyang nakaraan. Ipinangalan siya sa Tarso, sa isang pamilyang Judio na umalis sa kanilang bayan at nanirahan doon sa isang bayang "Griyego". Doon sila nagnegosyo. Maykaya ang kanyang mga magulang at kinikilala dahil may karangalan at karapatan sila bilang mamamayang Griyego (tingnan ang Gawa 22:28). Kasama ng kulturang Griyego, tinuruan si Pablo ng Biblia at ng bayang Judio. Nakita niya mismo ang mga piyesta at mga sakripsiyong pagano, at ipinagmamalaki niyang mapabilang sa bayan ng Diyos, ang pagiging tuli, at naturan sa mga pangakong binitiwang ng Diyos sa kanyang lahi. Ipinadala siya ng kanyang mga magulang sa Jerusalem para mag-aral ng Biblia at ng Batas sa piling ng mga dakilang guro ng kanyang panahon (tingnan ang Gawa 22:3).

Isa siyang huwaran ng istriktong Pariseo. Hindi niya nakita si Kristo, pero nakatagpo niya mismo ang mga unang Kristiyano. Sa katapatan niya sa relihiyon ng kanyang mga ninuno, naniwala siyang kailangang usigin, ibilanggo at kung kailanga'y patayin ang mga taong ito na nangangalang ng isang bagong doktrina, at lumulinlang – sa akala niya – sa sambayanan, sa pangangalang ng isang huwad, talunan at nakapakong Mesiyas.

Napakahirap dalhin sa pananampalataya ang mga taong siguradung-sigurado sa sarili at naniniwalang matuwid sila sa harap ng Diyos. Isa sa mga ito si Pablo, at tinanggap nga niya ang *nagpabale-wala sa lahat, at itinuring itong basura* (8).

Nililimot ko na ang nasa likod ko (13). Kaiba si Pablo sa Pariseo na panatag ang loob sa harap ng Diyos sa paggunita sa magaganda niyang nagawa dahil kabilang siya sa bayang banal at sa grupo ng "mabu-

buti", dahil sinusunod niya ang Batas at gumagawa ng mabuti. Ang gusto lamang ni Pablo ay *lumimot*. Kalimutan ang kanyang halaga at pakinabang (ayon sa paghatol ng tao) upang mas matanggap niya ang kagandahang-loob ng Diyos. Kalimutan ang alam na niya tungkol sa Diyos, upang maging bukas para sa mga bagong karanasan.

Si Kristo ang *tubo* (8), mas malaking pakinabang kaysa pagkakaroon ng mga titulo at kakayahan. Si Kristo ang pakinabang sa pagkawala ng sarili. At para masimulan ito, *kalimutan* ang lahat ng iniwan natin, ang lahat ng nakaraan, upang hindi na tayo magtiwala sa ating mga ginawa kundi sa patuloy pang gagawin ng Diyos sa atin.

Gusto ko siyang makilala. Para sa isang Kristiyano, hindi ang makagawa ng mga milagro, o makapagsalita sa iba't ibang wika ang pinakamahalaga. Kundi ang makilala si Kristo at maunawaan ang lihim ng kanyang pagpapakumbaba alang-alang sa atin. *Gusto kong maranasan ang kapangyarihan ng kanyang muling pagkabuhay*. May mga taong gustong madama ang presensya ng Diyos at makita siya sa anumang paraan, subalit ang pakikibahagi sa mga paghihirap ni Kristo (2 Cor 1:3-5) ang paraan para madama ang kanyang lakas at kapangyarihan na nagpapanibago sa atin.

Kapag mga tunay na ganap tayo (15). Tingnan ang sinasabi sa 1 Cor 2:6. Pinatatamaang muli ni Pablo ang mga naniniwalang kabilang sila sa mas mataas na klase ng mga Kristiyano, dahil siya mismo ay hindi nangangahas na ituring ang sariling ganap (12).

Bilang pangwakas, binibigyan-diin niya ang muling pagkabuhay. Dahil alam natin na ibangbang ang ating mga katawan (o ang buong pagkatao) at pagpapanibaguin ang sarlibutan, dapat nating ilagay sa

hinahanap ninyo, ibubunyag din ito sa inyo ng Diyos. ¹⁶Panindigan lamang natin ang naabot na natin.

¹⁷Tularan ninyo ako, mga kapatid; naging halimbawa kami sa inyo, kaya tingnan ninyo ang mga sumusunod sa amin. ¹⁸Sapagkat marami ang namuhay bilang kaaway ng krus ni Kristo. Malimit ko itong sinabi, at inuulit ngayon nang may luha. ¹⁹Papunta sila sa kapahamakan: ang tiyan nila ang kanilang diyos, at ipinagmamalaki nilang dapat nilang ikahiya. Wala silang iniisip kundi mga makalupang bagay.

²⁰Nasa kalangitan naman ang ating pagkamamamayan; doon din mangagaling si Jesucristong hinihintay nating Manunubos. ²¹Babaguhing-anyo niya ang ating katawang nasa kaabaan, upang makatulad nito ang kanyang sariling katawang nasa luwalhati; mayroon nga siyang kapangyarihang sumakop sa buong kalikasan.

Magkaisa't magalak

4 ¹Kaya, mga mahal na kapatid na aking kinasasabikan, na aking lugod at korona, manatili kayong matatag sa Panginoon, mga minamahal ko. ²Isinasamo ko kay Ebodia at isinasamo rin kay Sintike na magkasundo na sila alang-alang sa Panginoon. ³At hinihiling ko rin sa iyo, Sisigo, tapat na kasama, na tulongan mo ang dalawang babaeng ito; nagpakapagod na nga silang kasama ko sa pag-eebanghelyo, kasama si Klemente at ang mga iba pang tumulong sa akin na

ang mga pangalan ay nasa aklat ng buhay.

⁴Magalak kayong lagi sa Panginoon. Inuulit ko, magalak sana kayo. ⁵Kilalanin nawa ng lahat ng tao ang inyong kabaitan. Malapit na ang Panginoon ⁶kaya huwag kayong mabalisa; sa halip ipakita ninyo sa Diyos ang lahat ninyong mga hinihingi sa panalangin at dasal na taglay ang pagpapasalamat. ⁷Sa gayon ang kapayapaan ng Diyos, na higit pa sa maaisip ay mag-iingat sa inyong mga puso at isipan kay Kristo Jesus. ⁸Bukod dito, mga kapatid, piliin ninyo ang lahat ng totoo, dakila, makatarungan, dalisay, kaibig-ibig at marangal, ang anumang dapat hangaan at purihin. ⁹Isagawa ninyo ang inyong natutuhan at natanggap, ang narinig at nakita ninyo sa akin. At sasainyo ang Diyos na mapayapa.

Pasasalamat ni Pablo

¹⁰Labis kong ikinagalak sa Panginoon ang muling pamumulaklak ng inyong pagmamalasakit sa akin ngayon. Nagmalasakit na nga kayo, ngunit wala pa kayong pagkakataon. ¹¹Hindi ko ito sinasabi dahil sa aking kakulangan; natutunan ko na ngang masiyahan sa kung ano lamang meron ako. ¹²Naha-harap ko ang karalitaan at ang kasaganaan; handa ako sa lahat ng bagay; sanay ako sa kabusugan at gutom, sa pagsasawa at kakulangan. ¹³Kaya ko ang lahat sa tulong ng nagpapalakas sa akin. ¹⁴Gayunman, mabuti ang ginawa ninyo sa pakikibahagi sa aking kapighatian.

tamang lugar ang lahat ng bagay na lumilipas: pagkain, alak, seks. at huwag itong gawing mga diyos na umaalipin sa tao.

• **4.1** *Muli na namang pinuputol ang paksa: tila karugtung ng 2:19-31 ang bahaging ito.*

Ang Aklat ng Buhay (3) ay karaniwang larawan sa mga Judio para tukuyin ang mga maliligtas (tingnan ang Pag 20:12).

Hanapin ninyo ang lahat ng totoo (8). Paulit-ulit na sinasabi ni Pablo na hindi sapat ang pagtutunan lamang ng pansin sa mga utos upang maiwasan ang ipinagbabawal. Sa halip, tinuturuan tayo ng Espiritu na

laging maging malikhain sa pang-araw-araw na buhay. Sa pagtutunan ng pansin sa mga bagay na totoo, dakila... nadiskubre natin na higit pa pala ang kaya natin. Pagtuunang-pansin ang tanang mabuti, saanman natin ito matagpuan, kahit na sa mga di-sumampalataya.

• **10.** *Pinasasalamatan ni Pablo ang Iglesia sa Filipos dahil sa kanilang tulong. Siya, na talagang ingat na ingat na huwag umasa sa iba at huwag lumabas na nagsasamantala sa kapwa sa ngalan ng relihiyon, ay tumanggap din ng bigay ng mga tunay niyang kaibigan.*

¹⁵ Alam ninyo, mga taga-Filipos, na walang Iglesyang tumulong sa akin sa simula ng pag-eebanghelyo, nang umalis ako sa Macedonia. Kayo lamang ang nag-paluwal sa akin. ¹⁶ Dalawang beses kayong nagpadala sa Tesalonika ng kinailangan ko. ¹⁷ Hindi regalo ang hangad ko, kundi ang paglaki ng inyong pakinabang. ¹⁸ At ngayon sapat na ang nasa akin, at higit pa. Sumasagana ako dahil sa tinanggap ko kay Epaprodito sa ngalan ninyo. Ito talaga ang haing kaaya-aya, na mabangong handog na kalugod-lugod sa

Diyos. ¹⁹ Kaya bibigyang-kasiyahan kayo ng aking Diyos sa lahat ng inyong kailangan, ayon sa kanyang kayamanan, nang buong kagandahang-loob, kay Kristo Jesus. Luwalhatiin ang Diyos na ating Ama magpakailanman! Amen.

²¹ Batiin ninyo ang bawat isa sa mga banal kay Kristo Jesus. Binabati kayo ng mga kapatid na kasama ko. ²² Binabati kayo ng lahat ng mga banal, lalo na ng mga nasa bahay ng Emperador. ²³ Sumainyong diwa ang biyaya ng Panginoong Jesucristo.